

Μάνος Σκούφογλου

“Οι κομμουνιστές θα μας πάρουν τα σπίτια”, έλεγαν για χρόνια οι συντηρητικοί της χώρας. Και τελικά τα σπίτια τα παίρνουν οι τράπεζες και το κράτος των κυβερνήσεων της δεξιάς και του ΠΑΣΟΚ. Κάθε μέρα κι άλλα σπίτια στο σφυρί, για χρέη προς το δημόσιο, προς τα ασφαλιστικά ταμεία ή προς τις τράπεζες.

Το κράτος μπορεί να κάνει μήνες να πληρώσει τους εργαζόμενους στα πεντάμηνα ή τα οκτάμηνα, όταν όμως αυτοί χρωστούν κανένα φόρο τους παίρνει το σπίτι.

Οι τράπεζες, που διασώθηκαν με δημόσιο χρήμα, οι τράπεζες που υπαγόρευσαν την πολιτική των μνημονίων και που εξακολουθούν να κερδοσκοπούν στα Βαλκάνια, έχουν τον κυνισμό να παίρνουν κι αυτές σπίτια. Και δεν πρόκειται για επαύλεις και εξοχικά. Με το νέο νόμο η προστασία της κύριας κατοικίας από τους πλειστηριασμούς, που είχε θεσπιστεί με το νόμο Κατσέλη, περιορίστηκε σε τεράστιο βαθμό. Ακόμα κι αυτό όμως είναι μεταβατικό: σε λίγους μήνες οι πλειστηριασμοί για χρέη προς τράπεζες θα απελευθερωθούν πλήρως (οι κατασχέσεις άλλωστε γίνονται ήδη κανονικά).

Οι μεγάλοι επενδυτές το ξέρουν καλά αυτό. Από την αρχή της κρίσης οι τιμές των ακινήτων έχουν πέσει πάνω από 35%, όμως αυτοί δεν αγοράζουν. Βλέποντας ότι η κατασκευή κατοικιών έχει πέσει πάνω από 85% (προκαλώντας σχεδόν καθολική ανεργία στον κλάδο), καταλαβαίνουν ότι υπάρχει πολύ μεγαλύτερο περιθώριο να πέσουν οι τιμές, και περιμένουν. Όταν απελευθερωθούν οι πλειστηριασμοί, τότε θα είναι η ώρα για το πανηγύρι.

Τι γίνεται όμως με τα νοίκια; Δεν θα έπρεπε κι αυτά να πέφτουν στον ίδιο ρυθμό με τις τιμές; Κι όμως: από την αρχή της κρίσης τα νοίκια έχουν μειωθεί λιγότερο από 10%, πράγμα

που σημαίνει, σε απλά μαθηματικά, ότι σήμερα πληρώνει κανείς το ίδιο ενοίκιο για ένα σπίτι που αξίζει μόνο τα 2/3 της τιμής που είχε το 2008! Οι μεγάλοι ιδιοκτήτες, επομένως, θα αγοράσουν φθηνά και θα νοικιάσουν ακριβά.

Από τη μία οι τράπεζες, το κτηματικό κεφάλαιο, οι επενδυτές και μεγαλοϊδιοκτήτες, που θα κάνουν χρυσές δουλειές. Από την άλλη, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, τα λαϊκά στρώματα, που θα χάσουν το σπίτι τους, θα πληρώνουν ακριβό νοίκι για άθλια σπίτια ή θα μένουν άστεγοι.

Χιλιάδες άστεγοι, τη στιγμή που περίπου το 1/3 των σπιτιών στη χώρα μένουν άδεια! Χιλιάδες άνεργοι που, στην ηλικία των 30 ή και παραπάνω, αναγκάζονται να γυρίσουν πίσω στο σπίτι των γονιών τους, κι από πάνω τιμωρούνται με το να μη δικαιούνται ούτε τα ψίχουλα του κοινωνικού μερίσματος των 500 ευρώ, επειδή “φιλοξενούνται”!

Θα πει κανείς: οι αριστεροί θέλουν να έχει ο καθένας τη βίλα του; Καθόλου, δεν υποστηρίζουμε αόριστα την ατομική ιδιοκτησία, αυτό που θα υποστηρίξουμε με κάθε τρόπο είναι το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να ζει υπό αξιοπρεπή στέγη. Το αν οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα στην Ελλάδα οδηγήθηκαν στην ιδιοκατοίκηση (να αγοράζει ή να χτίζει ο καθένας το σπίτι του προσφεύγοντας στους εργολάβους) δεν είναι δική τους ευθύνη. Δεν είναι δική μας ευθύνη αν αυτό το κράτος ποτέ δεν παρείχε κοινωνική κατοικία, ούτε που ακόμα κι αυτός ο υπανάπτυκτος Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας δεν υπάρχει πια.

Και τι να κάνει και η τοπική αυτοδιοίκηση για το πρόβλημα της στέγης;

Η υπεκφυγή αυτή είναι παλιό κόλπο των τοπικών “αρχόντων”. Από τη μία φουσκώνουν σαν διάνοι για τα ΕΣΠΑ ή για κάθε φοβερό έργο που υποτίθεται ότι έκαναν, υποσχόμενοι κι άλλα, από την άλλη, όταν έρχονται αντιμέτωποι με οποιοδήποτε φλέγον κοινωνικό πρόβλημα, παριστάνουν τους ταλαίπωρους και τους ανήμπορους μπροστά στην κεντρική εξουσία. Ο κ. Σκοτινιώτης με καμάρι εγκαινίασε πριν από λίγο καιρό το κέντρο αστέγων του Δήμου Βόλου, που θα φιλοξενεί 16 άτομα. Αν του υπενθυμίσει κανείς ότι αυτό είναι μια σταγόνα στον ωκεανό, αφού μόνο το Νοσοκομείο δέχεται κατά μέσο όρο 4 αστέγους την εβδομάδα, ή αν τον ρωτήσει τι θα κάνει με τους πλειστηριασμούς ασφαλώς θα πει: και τι μπορώ να κάνω εγώ;

Πρώτα από όλα, κ. Σκοτινιώτη, μπορείτε να μην κατεβαίνετε στις εκλογές με κάθε λογής ΠΑΣΟΚους, Νεοδημοκράτες και ΔΗΜΑΡίτες, δηλαδή με αυτούς που είναι οι άμεσοι αυτουργοί της εξαθλίωσης, των πλειστηριασμών και του κύματος των αστέγων. Κι εσείς, και κάθε Αγοραστός, Τσιλιμίγκας, Μπέος ή Μιτζικός, είστε υπηρέτες της ίδιας πολιτικής. Το

πρόβλημα της κατοικίας δεν είναι πρόβλημα αρμοδιοτήτων: είναι πολιτικό πρόβλημα. Ο λόγος που ο Δήμος και η Περιφέρεια δεν κάνουν τίποτα δεν είναι ότι δεν μπορούν, αλλά ότι δεν θέλουν, γιατί είναι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και των συμφερόντων των πλουσίων.

Η **Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία - Ανταρσία για την Ανατροπή**, στο νέο περιφερειακό συμβούλιο, όπως και στο απερχόμενο, θα παλέψει ανυποχώρητα για τα δικαιώματα των εργαζομένων, των ανέργων και των φτωχών που πετάγονται στο δρόμο. Θα απαιτήσει να πάρει το συμβούλιο θέση κατά των πλειστηριασμών και των κατασχέσεων και να κάνει ό,τι μπορεί για να τους μπλοκάρει. Να δώσει τα λεφτά που διαχειρίζεται όχι σε ηλίθια έργα βιτρίνας, αλλά σε δομές για αστέγους, σε εργατική κατοικία και σε αξιοποίηση άδειων σπιτιών στη Θεσσαλία. Δεν θα περιοριστούμε στις ακίνδυνες θεσμικές διαμαρτυρίες της κοινοβουλευτικής αριστεράς: θα παλέψουμε στο δρόμο και στον αγώνα με κάθε μέσο. Ο ρεαλισμός των “αρμοδιοτήτων” δεν μας ενδιαφέρει. Αν σας ενδιαφέρει εσάς, κύριοι, παραιτηθείτε.

* υποψήφιος αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας
με την Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία - Ανταρσία για την Ανατροπή